

LLIBRES

Reza, come y ama, de Luigi Maria Epicoco. Aquest llibre de 184 pàgines, editat per l'Editorial Paulinas, està dedicat a la que podria ser una veritable escola de pregària en companyia de Lluç. La finalitat no pot ser una altra que seguir algú que ha canviat la nostra vida. Ser deïxebles significar entendre que la nostra vida s'entrellaça profundament amb l'experiència de Crist. Aquestes pàgines recorren un viatge que parteix de l'escolta a un mateix i per mitjà de l'Evangeli travessa temes fonamentals de ser Església i deïxebles de Crist.

Els portaveus de Déu, d'Antoni Batista. Aquest llibre de 184 pàgines, editat per Fragmenta Editorial, s'acosta als textos bíblics i ens convida a reflexionar, amb gosadia i dinamisme, sobre la relació entre els profetes i els evangelistes (el cos redaccional d'un gran mitjà de comunicació) i la veu que els esperona en la transmissió del missatge (Déu, l'Editor). Batista, doctor en comunicació, utilitza estils com ara la crònica, l'assaig i el «periodisme de la vivència».

La guerra del silenci. Pío XII, el nazisme y los judíos, d'Andrea Riccardi. Aquest llibre de 494 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, parla sobre la fi-

REFLEXIONS D'ESTIU

11. Elogi de la fatiga

«Els cansats fan la feina!», deien les nostres mares, quan nosaltres tot just llevats ja estàvem cansats. I és ben cert i ho veus en qualsevol lloc i situació: en una tasca col·lectiva, en el treball, en l'organització d'una trobada o a la mateixa família. Hi ha qui si pot s'escapoleix i qui, en canvi, queda esgotat, perquè no ha parat.

Segur que només els primers poden trobar el gust del descans. Però hi ha una altra fatiga que afecta més profundament que la física, i és la psicològica. Amb aquesta passa una cosa una mica semblant. Hi ha un cansament psicològic normal, conseqüència de l'esforç necessari per aconseguir l'èxit buscat, en qualsevol activitat de tipus professional, social, esportiu, etc., que comporti una certa complexitat i esforç. Ara bé, si se'n segueix el resultat previst i l'èxit, aquella fatiga es pot donar per ben pagada, i no necessita elogi.

Però hi ha un altre tipus d'activitat, en el qual la cosa no funciona igual. Es tracta d'aquella activitat que té com a objectiu aprofundir la qualitat d'unes relacions humanes, el treball social per fer créixer les persones

o millorar la vida comunitària en qualsevol grup. Aquesta mena de treballs exigeixen un esforç més gran i, per tant, una major fatiga i cal afegir-hi que en aquest treball l'èxit i els resultats no depenen només del professional que el realitza, sinó també d'aquell que n'és el destinatari. Això fa que aquesta fatiga no permeti veure'n els resultats. Doncs bé, aquesta fatiga sí que es mereix l'elogi més gran. Si d'una trobada personal seriosa o d'una tasca social, professional o voluntària, o del mateix treball professional, o al final del dia familiar, no en surts fatigat i amb ganes de descansar, mala senyal!

«Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats i jo us faré reposar» (Mt 11,28). Ell no et demana «memòria de resultats», ja ens té entre els que s'han fatigat: «Però no us alegreu perquè els esperits se us sotmeten; alegreu-vos més aviat perquè els vostres noms estan inscrits en el cel» (Lc 10,20).

Oriol Xirinachs

Elogi d'allò que no en fem mai,
Ed. Claret. Barcelona, 2021

gura del papa Pius XII. Acusat de guardar silenci davant de l'avanç del nazisme i l'ocupació de Polònia per les tropes de Hitler l'any 1939, se li reconeix un important paper en la protecció de les víctimes del feixisme, especialment durant els mesos d'ocupació de Roma. Andrea Riccardi revisa un moment transcendent de la història de l'Església en el segle XX, detallant l'actitud del Vaticà davant del nazisme,

analitzant les seves estratègies per defensar catòlics i jueus, i reflexionant sobre el paper de Pius XII en aquesta crucial etapa.

CINEMA

Llegaron de noche, (2021), dirigida per Imanol Uribe. La Lucía és l'única testimoni de la matança dels jesuïtes al Salvador. La matinada del 16 de novembre de 1989, en plena guer-

ra civil, sis sacerdots jesuïtes —entre ells el teòleg de la teoria de l'alliberament Ignacio Ellacuría— són assassinats a la Universitat Centreamericana (UCA). El govern culpabilitza la guerrilla del Front Farabundo Martí per a l'Alliberament Nacional (FMLN), però una dona desmenteix la versió oficial. Aquella mirada femenina serà clau per esclarir la veritat i fer justícia.

CARTA DOMINICAL

Madre, visítanos

Pronto celebraremos la solemnidad de la Asunción de la Virgen María, una celebración muy significativa en el calendario de verano, en la que nos acordamos con un cariño especial de la Madre de Jesús. Ella viene a estar con nosotros en medio del verano y las vacaciones.

Más allá del significado teológico de lo que representa esta celebración, preguntémosnos qué significa María para nosotros. A lo largo de la historia tenemos testimonios que lo han expresado, como san Felipe Neri en un momento de gran dificultad de su vida.

Cuental que, en cierta ocasión, a san Felipe Neri se le apareció la Virgen en medio de una visita médica y le curó de una enfermedad. El santo había casi perdido el conocimiento cuando de repente se incorporó, abrió los brazos y habló a la Virgen. El médico se sorprendió ante este cam-

bio súbito. Intentó calmarlo, pero el santo le dijo: «Dejadme abrazar a mi madre que ha venido a visitarme». Esta experiencia llenó de sentido aquel momento de dificultad.

María, en todas sus advocaciones, llena de luz y de esperanza los corazones de muchas personas que le rinden devoción. Así nos lo demuestran tantas expresiones de afecto a la Virgen en nuestros pueblos y ciudades.

¿Por qué María tiene ese precioso don? Porque ella es una madre que nos escucha y a la que podemos confiar nuestras penas y alegrías. Ella nos acoge y da paz. Tiene ese don porque ella es una madre que nos enseña a amar a su hijo Jesús. Pidámosle que nuestro amor a Cristo crezca cada día. Ella ha recibido esa gracia porque es una madre, fuente de esperanza. Ella, que fue asunta al cielo en cuerpo y alma, nos recuerda

que nuestra esperanza es que un día también nosotros iremos al cielo y estaremos en plena comunión con Dios. Nos lo expresa bellamente santa Teresa del Niño Jesús en sus últimos momentos: «Madre, tú que viniste a sonreírme en la mañana de mi vida, ven otra vez a sonreírme ahora, pues ha llegado ya la tarde para mí».

En el texto del Evangelio que leeremos en la solemnidad de la Asunción, María, con Jesús en sus entrañas, visita a su prima Isabel para estar a su lado y darle su apoyo. Dejemos que María nos visite y entre en nuestras vidas como les sucedió a Isabel y a san Felipe Neri. Que ella nos enseñe a visitar a nuestros hermanos como ella lo hizo. Llevemos, como ella, a Cristo en nuestro interior y anunciémoslo con nuestros gestos y, cuando haga falta, también con nuestras palabras.

Queridos hermanos y hermanas, pidamos a María que sea nuestra guía, la estrella que brilla en medio de las tinieblas de la vida. Que nos ayude a llevar la alegría al mundo y nos enseñe a elevar la mirada a lo alto.

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona